

Ústav Dálného východu

Posudek vedoucího bakalářské práce

student: Jana Dukátová
obor: koreanistika
název práce: Alternativní školství v Korejské republice
vedoucí práce: Tomáš Horák, Ph.D.

Autorka zpracovala aktuální a zajímavé téma alternativního vzdělávání v Korejské republice. Jak sama poukazuje ve své práci, zvláště střední školství se v Koreji jednostranně zaměřuje na přípravu studentů na závěrečné zkoušky a výuka navíc probíhá paralelně v řádných školách a doučovacích institutech ve vysoce konkurenčním prostředí. Absolutní důraz na výkon a výsledky pak vede k nadměrnému přetěžování a stresování studentů, což se mj. projevuje i poměrně vysokou mírou sebevražd mezi mládeží. Za této situace bychom mohli očekávat zvýšenou poptávku po alternativních způsobech vzdělávání. Předkládaná práce se snaží popsat jaká je v tomto směru realita v posledních desetiletích i co jí předcházelo.

Cíle práce jsou formulovány vhodně, byť poněkud úsporně. Struktura je přehledná, až na některé části, jako když např. řadí podkapitulu věnovanou historickému vývoji vzdělání po zavedení neokonfucianismu do kapitoly pojednávající o vývoji vzdělávacího systému Korejské republiky po roce 1945. Ačkoliv ve značné části práce využívá chronologického popisu, časová následnost nebývá vždy dodržována, což může být pro čtenáře neznalého korejské historie poněkud matoucí. Na str. 14 dospívá k separátním volbám a vzniku Korejské republiky, načež v následujících odstavcích píše o činech a opatřeních americké okupační správy. Kapitola 2.1.2, která by měla podle názvu zmapovat vývoj vzdělání až do pádu Čon Tuhwanova režimu, končí vládou prezidenta Paka; při popisu alternativního školství v devadesátých letech přeskakuje k zakládání center a škol po roce 2000, aby se vrátila zpět do roku 1995 a postupovala dále chronologickým výčtem událostí.

Téma je zpracováno v dostatečné šíři, ovšem někdy výklad zabíhá do podružných detailů, jako jsou zmínky o pořádání různých méně významných akcí, jako jsou přednášky, besedy, workshopy a semináře, u nichž nebývá uvedeno, čím byly zásadní pro další vývoj. Užitečné je uvedení hlavních světových směrů alternativního vzdělávání, které se rozšířily i do Koreje, i když je otázkou, zda má mít obecný výklad více prostoru, než popis korejské situace. Každopádně to alespoň dokazuje autorčinu snahu seznámit se blíže se zahraničními kořeny korejského alternativního školství. Historické pasáže jsou poněkud méně přehledné a souvislé, což je možná do jisté míry dáno i omezenou použitou literaturou.

Formální zpracování je na standardní úrovni, včetně použitého jazyka a terminologie. Poněkud problematický je způsob autorčina citování použité literatury, kdy se odkaz velmi často objevuje na konci odstavce. Není tak zřejmé, zda je celý obsah daného odstavce zestručněním citovaného textu, nebo zda se v něm objevují i vlastní názory a hodnocení autorky, popř. do jaké míry.

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav Dálného východu

Celkově je možno říct, že práce přehledným způsobem seznamuje čtenáře s danou problematikou a splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.